

(2.) AUGUST SIEBERG: *Handbuch der Erdbebenkunde*. 8° 362 lap, 113 ábra. (FR. VIEWEG und SOHN Braunschweig, 1904.)

Egy fejlődő tudományt rendszerbe foglalni nehéz s gyakran hálátlan feladat. A seismologia egyike a legfiatalabb tudományoknak; alig néhány évtizedes múltra tekinthet vissza. Rövid idő alatt oly terjedelmes tudomány lett belőle, hogy minden seismologus szükségét érezte egy modern összefoglaló kézikönyvnek. Ily körülmények közt a nem nagyon rég megjelent, de máris elavult művek után nagy hiányt pótoltt SIEBERG munkája.

A szerző első sorban a geográfus és a gyakorlati seismologus szempontjából nézi a földrengéseket. Erre vall egyrészt a földrengések földrajzi eloszlásának beható tárgyalása, másrészt a műszerek tüzetes ismertetése és a megfigyelésekre vonatkozó részletes utasítás. A geologust leginkább az első fejezet érdekelheti, mely többek közt a földrengés keletkezését, fajait, fészket és földfelületi hatásait tárgyalja. A földrengéssel összefüggő fizikai és matematikai földrajzi jelenségek, úgymint légköri ingadozások, földmágnességi zavarok és a földrajzi szélesség változása szintén helyet találnak a könyvben. A tengeri rengéseknek külön fejezetet szentel a szerző, valamint meteorológiai és kozmikus eredetű talajmozgásoknak is. A laikust bizonyára azok a részek érdeklik leginkább, a melyek arról szólnak, hogy miképpen alkalmazzák a japánok a seismológiát gyakorlati célokra: a földrengés elleni védekezésre a házépítésben, hidak kipróbálására, a kőzetek minőségének megállapítására, pl. alagút-fúrás előtt stb. A seismologia egész anyagára kiterjeszkedik a szerző, egyedül a legújabb geometriai elméletet nem tárgyalja. Ez abból magyarázható, hogy az új elmélet csak a múlt évben lett általánosan ismeretessé, SIEBERG könyve pedig 1904-ben jelent meg.

Egyébként a mű minden ízében modern, a mellett az összes főbb problémák történelmi fejlődését is tárgyalja. A szerző a megfigyelésekben oly jártasságról, e szakba vágó irodalom oly alapos ismeretéről tesz tanúságot, hogy könyve minden seismologusra nézve értékes és tanulságos.

Dr. PÉCSI ALBERT.

TÁRSULATI ÜGYEK.

Szakülések.

1906 márczius 7.-én. — Elnök: dr. KOCH ANTAL.

Előadások:

1. Dr. LÓCZY LAJOS a tatai Kalvária-hegyen végzett geológiai megfigyeléseit adja elő. A város e domb északi ereszkedőjét foglalja el és legnagyobb része a Kalvária-domb kőzetein áll. A Gerecse-hegység elszakadt röge e domb, a melyet a tatai nagy tó és az Által-ér széles völgyalapálya választ el attól. Az alig 40 méterrel kiemelkedő domb alig háromnegyed négyzetkilométer területen különböző korú

mészköből áll. Egy lapos boltozat alakjában helyezkednek el a mészkőrétegek, bennük vezérkövületekkel sikerült felismerni a rhætiai dachsteinmészkövet, a liasz három emeletét, a felső jura systema acanthicum- és tithon-emeletét és az alsó krétát. Négy geologiai rétegsystema van tehát ezen a kis folton képviselve. Végül a diluviumbeli mésztufa, mint hatalmas forrásképződmény, borítja a Kalvária-domb keleti lejtőjét. Ennek jelenkori maradványai a tóvárosi források tufalerakódásai.

2. KORMOS TIVADAR «Adatok Tatatóváros és környéke fiatalabb képződményeinek ismeretéhez» czímen tartott előadást. A tatai nagy tó altalaját a pannoniai emelet felső szintje alkotja; belőle előadó a *Valenciennesia Reussi*, NEUM.-t gyűjtötte. E fölött elég nagy kiterjedésben fluviatilis, helyenként vékony kavicseres homok fekszik, a melyben erősen koptatott kövületek (*Congeria ungula-caprae*, MÜNST. stb.) található. Ez a homokrétég fiatalabb ugyan, de előadó szerint még ugyancsak pliocénkorú s valamikor a tó vizének helyét foglalta el. Hogy azonban a homok képződése a pliocén-korszak bevégeztével sem szűnt meg, azt az Agostyán felé vezető út mentén több helyütt feltárt, hasonló kifejlődésű homokrétégek bizonyítják, a melyekben eocénkorú foraminiférakon kívül a diluviális kort jellemző kövületek is található. A tekintélyes tömegekben fellépő szemcsés édesvízi mészkő Süttő és Dunaalmás környékén ó-diluvialiskorú, benne *Telphusa fluviatilis*, LATR. és *Elephas primigenius*, BLUMB. találtatott más nagy emlősállatok maradványaival együtt. A tatai hatalmas mésztufá-gát ennél fiatalabbnak látszik ugyan, de még szintén diluviális, a mennyiben olyan csigák található benne (*Melania Holandri*, FÉR. var. *Berlani*, BGH.), a melyek ma már csak messze délen élnek. A mészkő és a mésztufa hatalmas források munkájára vallanak, a mint azonban a faunából következtetni lehet, a víz hőfoka nem volt mindenütt egyenlő s a voltaképeni thermák között a már lehült forrásvíz bizonyára mocsaras helyek, pocsolyák alakjában gyűlt meg, a melyekben dús növényzet és gazdag állatélet volt. Újabban BALOGH FERENCZ tatai kántortanító a mésztufában rák- és csontmaradványokat is talált, a melyeknek közelebbi vizsgálatáról előadó későbbben számol be. Dunaalmás és Alsógalla között — a tatai mésztufán kívül — még több kisebb forrásmészkő-kúp látható. Mindezek együttvéve egy tekintélyes, ÉÉNY—DDK-i irányban elnyúló hasadás forrásrendszeréhez tartozó képződéseknek látszanak. A források vize ma már javarészt elapadt s mint utolsó mohikának a tatai Angolkert forrásai tekintendők, a melyek még ma is raknak le meszet, bárha kis mennyiségben is.

Dr. LÖRENTHEY IMRE megjegyzi, hogy a *Congeria ornithopsis*, BRUS.-nak a *Cong. Czjzeki*, PARTSCH és *Valenciennesia Reussi*, NEUM.-vel egy rétegben való előfordulását illetőleg kételyei vannak, a mennyiben a *Cong. ornithopsis* eddig csakis az alsó pannoniai emeletből ismeretes, míg a *Cong. Czjzeki* a felső pannoniai emelet középső, a *Val. Reussi* pedig ugyancsak a felső pannoniai emelet magasabb rétegeiből.

KORMOS TIVADAR erre vonatkozólag azt a felvilágosítást adja, hogy összesen egy négy méter vastag rétegből gyűjtött, a melyben nem valószínű, hogy a pannoniai emelet alsó és felső része képviselve legyen, annál kevésbbé, miután a rétegek petrographiai kiképződése teljesen egyező.

3. Dr. TOBORFFY ZOLTÁN Anglesiten tett megfigyeléseit adja elő. A kérdéses Anglesitet HOPP FERENCZ hazánkba gyűjtötte déli Ausztráliában, Broken-Hill ezüstbányáiban. A vele együtt előforduló *Cerousitet* már MÜGGE ismertette, mint ikreket az (130) szerint. Az Anglesiten észlelt alakok:

c (001)	}	véglapok	z (111)	}	piramisok.
a (100)			g (113)		
m (110)	}	prizmák	y (122)		
λ (210)			v (212)		
l (104)	}	makrodomák	μ (124)		
d (102)			ρ (342)		
o (011) klinodoma			p (324)		

Három változat volt megkülönböztethető:

1. táblás kifejlődés az *mcaoylzd* kombinációkkal;
2. elliptikus átmetszetű kristályok, nagyobbra fejlődött l , d és z lapokkal; a leggyakoribb kombinatio *mcaoylzdgvλ*;
3. kettős ékalakú egyének, erősen fejlett l lapokkal, a g és μ nélkül, de helyettük a p és ρ lapokkal.

1906 április 4.-én. — Elnök: Dr. KOCH ANTAL.

Előadások:

1. Dr. SZÁDECZKY GYULA A Biharhegység középső részének közzettani és tektonikai viszonyairól értekezik. A hegység közzettai általános áttekintése után a tüzes eredésű kőzetekkel foglalkozik részletesebben. Hivatkozva ezekre vonatkozó előbbi dolgozataira, most vegyi alapon is constatálja ezeknek sajátos provinciaalis jellegét, minek egyik fővonása az alumíniumban való gazdagság.

A rézbányai és szárazvölgyi (vale sacai) telérek összeköttetésben állanak a petroszi nagy dacogranit tömeggel. Ezek a kőzetek mind *granito-dioritos* magmának származékai, ilyenre vall az a nagyon mállott telérkőzet is, a melyet WINDHAGER FERENCZ *bostonit* néven leírt, a mely név tehát nem illeti meg azt a kőzetet.

Két tektonikai főirány mutatkozik e vidéken. Az egyik KÉK—NyDny-i, a melyet egyebek között a Biharfüredtől K-re elterülő nagy andesites dacitábla vonulata követ, a mi a felső krétakorban megkezdette a fiatalabb eruptiók sorozatát. A másik, fiatalabb, jobban látható irány az ÉNy—DK-i irány, a mely szerint az üledékes kőzetek vannak erősebben összeszakadva, elvetődve. Ezt követik uralkodólag a déli terület telérei, valamint az itteni alumíniumérczek vonulatai is. Ezek az erupciós kőzetek képződése után megmaradt anyalúg termékének tekinthetők.

2. Dr. LÖRENTHEY IMRE Budapest pannoniai- és levantei korú rétegei és ezek faunája czímen tart előadást. Kimutatja, hogy ezek az évtizedek óta ismert és jól föltárt rétegek a mai napig sincsenek kellőleg ismertetve. Az ezeket tanulmányozó szakírók csakis a petrographiai minőségre fektettek súlyt. SZABÓ J. 1879-ben, majd INKEY 1892-ben említ e rétegekből kövületeket, HALAVÁTS azonban még 1902-ben is általában meddőnek mondja. Ezzel szemben az előadó kimutatja, hogy e képződmény faunájának gazdagsága vetekedik Magyarország e korbeli lelethelyeinek leggazdagabb faunájával (kb. 200 faj). A faunából és a települési viszonyokból kimutatja, hogy meg vannak Budapest környékén a pannoniai emeletnek mindama szintjei, melyeket a Balaton környékén megállapított: az alsó pannoniai

emelet, a felső pannoniai emeletnek *Congerina ungula caprae*, majd a *Congerina triangularis*, továbbá a *Congerina rhomboidea* szintjének édesvízi faciese (szép emlős faunával) s végre az *Unio Wetzleri* szintje s ennek faciese, a forráseredésű bitumenes édesvízi mészkő. A HALAVÁTSTól legújabban (1902) reambulált geologiai térképen a pannoniai képződmények elterjedése hibásan van jelölve. Az *Unio Wetzleri*ben dús homok fölé települt rétegeket (kavicsokat) HALAVÁTS levantei korúnak veszi s mastodonos kavicsnak nevezi. Az előadó szerint akkor levantei korúak a Batta körüli *Mastodon Borsoni* tartalmú agyagok és homokok is. A mastodonos kavicsok alul vízszintes településűek, felső részük zsákos, a mik wádiszerű barázdák metszetei, míg a tölsérek legnagyobb valószínűséggel a helyi beszakadások következményei. Miután az újabb vizsgálatok (CHOLNOKY) ellentmondanak annak, hogy e levantei kavicsok a Duna hordalékai lennének, LÖRENTHEY Nógrádból gondolja a legjobban származtatni, a hol az alsó mediterrán helyenkint igen durva kavicsból áll. A kavics felső zsákos része lehet talán már diluviális, de minden esetre sokkal nagyobb az elterjedése e kavicsnak (zsákos kavics), mint azt a legújabb térkép jelzi.

Dr. LÓCZY LAJOS kifejti, hogy a felvevő geologus nem különítheti el a térképen a kavics alsó részét a felsőtől, miután az anyagára egy. Ő legvalószínűbbnek tartja azonban, hogy a régi térképezés a helyes és e kavicsok mind diluviálisak, a mastodon-fogak pedig mind a pannoniai rétegekből vannak bemosva. A kavics anyagát Lóczy a közelből, Fót, Mogyoród környékéről, az alsó mediterránból származtatná.

Dr. SCHAFARZIK FERENCZ felemlíti, hogy BÖCKH HUGÓ Nagymaros környékén, a basaharczi kőbányában conglomeratot talált s ezt a vonalat is tekintetbe kell venni. Hogy a szóban forgó kavicsok — legalább részben — nem az alsó mediterrán rétegekből kerültek ki, bizonyítja a kavicsok nagyobb mérete és a közöttük előforduló piroxenandesit-kavicsok is.

Dr. LÖRENTHEY IMRE megjegyzi, hogy e kavicsok sok tanulmányozást igényelnek még, ő azonban nem hiszi, hogy az egész 20—24 méter vastag kavics tömeg diluviális legyen, miután eddig ismeretlenek belőle a mamuth vagy egyéb diluviális emlősnek a csontjai. A mastodon-fogak kifogástalan ép volta pedig ellentmondani látszik a bemosatásnak. A kavicsot magát azért származtatja Nógrádból, mert ott van csak ennél durvább kavics, míg Fót környékén és Rákosszentmihálynál jóval apróbb szemű a mediterrán kavics.

3. Dr. LÖRENTHEY IMRE bemutatja VADÁSZ M. ELEMÉR Budapest-Rákos felső mediterrán faunája című dolgozatát, a melyben a szerző a rákosi vasutbeágásban feltárt rétegekből 62 olyan alakot ismertet, a melyek — a feltárás aránylag gazdag irodalma ellenére — eddig innen irodalmilag ismeretesekek nem voltak. Ezekkel az új alakokkal a fauna fajainak száma 216-ra szaporodott fel. A felsorolt alakok közül kettő egészen új; ezek a *Schizaster Karreri*, LBL. var. *hungaricus* VAD. és a *Schizaster Lovisatoi*, COTTEAU var. *rákosiensis* VAD. Ezenkívül több, hazánkra nézve új alakot sikerült kimutatni; ilyenek az *Aspergillum miocaenicum* nov. sp., *Pholas (Jouannetia) semicaudata*, DESM., *Martesia, striata* L., *Lithodomus lithophagus*, L., *Lithodomus hortensis*, VIN DE

REGNY, *Lithodomus inclusus*, PHIL. (?), *Pecten Neumayr*, HILB, *Sepia* sp. Különösen szembeötlő és a fauna legsajátosabb jellegét képezi a kagylók nagy mennyiségén kívül a furókagylók és rákok sokasága. A furókagylók, a melyek mindenütt mint igen ritka alakok szerepelnek, Rákoson egy másfél méter vastagságú réteget töltenek meg. Olyan körülmény ez, a mely eddig még sehol sem volt ismeretes és a magyarországi, sőt még a legközelebb eső hasonló rétegekben sem található meg hasonló mértékben.

4. NOSZKY JENŐ Adatok a Cserhát K.-i részének geológiájához című előadásában a salgótarjáni szénterület DNY-i oldalán levő Zagyva menti felső-mediterránöböl és környezetének képződményeivel foglalkozik. A terület általános szelvényén kívül két részletes szelvényt mutat be a szereplő képződmények jellemzésével.

Az egyik a mátraverebélyi Meszes-tető Ny-i oldaláról a medenczeszerű öböl közepét tünteti fel; alsó homokos részében új, gazdag felső-mediterrán fauna található (eddig 120 faj).

A másik a tótmarokházi Koklicza-hegy Ny-i oldalát ábrázolja, a hol egyebek között mélyebb felső-mediterrán kövületes márga van, mely azután észrevétlenül, fokozatosan átmegy a régibb képződményekbe.

1906 május hó 2-án. Elnök: dr. KOCH ANTAL.

Előadások:

1. DR. LÖRENTHEY IMRE: «*Sardinia harmadkorú rákjai*» czímen azokat a kövületeket mutatta be, a miket LOVISATO cagliari-i egyetemi tanár, miután a sardiniái harmadkorú rákok meghatározását illetőleg eltérő volt az olasz és külföldi tudósok véleménye, szerzőnek küldötte el végleges meghatározás és leírás céljából. Rák anyagot kapott a középső és felső oligocénből, alsó és felső mediterránból, valamint a szármáti rétegekből. Szerző a szármátiból megismerteti a Tengeripóknak első kövült képviselőjét *Maja miocaenica*, LÖRENT. nov. sp. néven. Új fajok a:

Phlyctenodes Lovisatoi, nov. sp. (f. mediterrán. Cagliarii Capo St. Elia.)

Ebalia Lamarmorai nov. sp. (a. mediterrán. Cagliari. St. Micheli.)

Hepatinulus Lovisatoi, nov. sp. (alsó mediterrán. Cagliari. lugiai szőlők.)

Jagurus mediterraneus, nov. sp.

Sardiniából pedig újak az eddigieken kívül a:

Callianassa cfr. *rakosiensis*, LÖRENT.

« *subterranea*, MONTG. sp.

« *pedemontana*, CREMA ?

Galathea affinis, RISTORI.

Gonoplax Sacci, CREMA.

Palaega sp. ?

Az *Ebalia*-nak az *E. Lamarmorai*, nov. sp. az első mediterrán korú alakja s így a legrégebbi, mivel eddig kövülve csakis a pliocénből volt ismeretes. A *Phlyctenodes Lovisatoi* nov. sp. az első miocénfaj, tehát a legfiatalabb, mivel eddig csakis az eocénből és oligocénből volt ismeretes. A *Hepatinulus* eddig csakis a pliocénből volt ismeretes, a *H. Lovisatoi* az első mediterrán faja.

2. ТИМКО IMRE a hazai síklápjaink közül a Nyírség DNY-i szélén elterülő Sebes Körös—Berettyó Sárrétjeit ismerteti.

E hatalmas lapterület három elkülöníthető medenczéje közül a Berettyó Nagy Sárrétjének lecsapolásáról s azzal kapcsolatban régi s mai vízrajzáról szól. Tüzetesebben ismerteti a láp talajviszonyait, annak a lecsapolás következtében való átalakulását. E területen régebben eszközölt lápvizsgálati eredményeket újban végzett kutatásai kapcsán helyesbíti. A lápi tőzeg ipari és mezőgazdasági kihasználását érintve, végül összehasonlítja a Nagy Sárrétet az Ecsedi láppal s az előbbinek a jövőben való talajkialakulását rajzolja meg.

3. VADÁSZ M. ELEMÉR «az ürmösi Töpepatak liász faunája» czímen előadja a kolozsvári erdélyi muzeum tulajdonát képező anyag előzetes feldolgozásának eredményeit. A fauna egy részét már HERBICH feldolgozta, de az általa leírt fajok is nagyobbrészt új meghatározást igényelnek. Az eddig gyűjtött egész anyag előzetes meghatározásából kitűnt, hogy az ürmösi liász rétegek cephalopoda faunája körülbelül 60 fajból áll. Ezek közül HERBICH csak 27 fajt írt le; a többi e lelőhelyre nézve teljesen új. A cephalopodák kívül szerepelnek meglehetősen gyakran kagylók, csigák nyomai is, melyek közül egy *Turritella* sp. és *Corbis* sp. volt felismerhető. A QUENSTEDT-féle szinteket alapul véve, kimutathatók az angulata-, bucklandi, obtusus- és raricostatus szintek, melyek közül HERBICH csak a bucklandi szintet említi és ezenkívül tévesen az *oxynotus*-szintet is feltételezi. Az anyagban levő egyetlen *stephanoceras* faj ezenkívül fiatalabb — talán felső liász — rétegekre utal. A fajok földrajzi elterjedése azt mutatja, hogy faunánkban a germán fajok uralkodók, szemben a földközi fauna fajaival, holott pl. Csernyén — nem sokkal fiatalabb rétegekben — a germán fajok alig vannak már képviselve. E körülmény magyarázata, valamint a különböző szintek megállapítása még újabb, rendszeres helyszíni vizsgálatokat igényel.

Választmányi ülések.

1906 márczius hó 7-én. Elnök: dr. KOCH ANTAL.

Rendes tagnak választatott dr. MALÉTER LÁSZLÓ ügyvéd Pécsent, (aj titk.) és a m. kir. József-műegyetem ásv.-földtani intézete Budapesten, (aj. dr. SCHAFARZIK F.), kilépését jelentette 1 tag. Titkár bejelenti az államsegély kiutalványozását és bemutatja a kir. m. term. tud. társulat átiratát, melyben a Társulat figyelmét a gánoczi mésztufa florájának fontosságára hívja fel.

1906 április hó 4-én. Elnök: dr. KOCH ANTAL.

Rendes tagnak választatott KRALOVÁNSZKY IMRE okl. bányamérnök Nemtibányán aj. LACKNER A.) és dr. SZENTPÉTERY ZSIGMOND egyet. tanársegéd Kolozsváron (aj. dr. SZÁDECZKY Gy.)

Titkár bejelenti, hogy a Szabó-alapból hirdetett 200 K-ás megbízásra 5 kérvény érkezett, még pedig 1. KORMOS TIVADAR-tól Tata vidékén, 2. NOSZKY JENŐ-től Nógrádmegye északi részében, 3. ARADI VIKTOR-tól a budai másodkori képződményeken, 4. dr. GAÁL ISTVÁN-tól a hunyadmegyei szármái rétegeken és VADÁSZ M. ELEMÉR-től az ürmösi liaszban végzendő kutatásokra.

A választmány e kérvényeket véleményes jelentéstételre egy 3 tagu bizottságnak adja ki s azt megbízza egyúttal azzal is, hogy az április végén lejáró nyílt pályázatról is tegyen jelentést a május havi vál. ülésen.

Dr. SZONTAGH TAMÁS vál. tag jelentést tesz a Szabó József emléktáblára begyűlt pénzről s ajánlatára a választmány elhatározta, hogy az ügy támogatására felkéri SVEHLA GYULA min. tanácsos, selmezbányai bányagazgatót is.

1906 május hó 2-án. Elnök: dr. KOCH ANTAL.

Rendes tagoknak választattak: BÖHM FERENCZ bányamérnök, Budapesten (aj. T. ROTH L.), a m. kir. Ferencz József tud. egyetem ásvány-földtani intézete Kolozsváron (aj. dr. SZÁDECZKY Gy.) és a m. kir. áll. főgymnasium Budapest, III. ker. (aj. titk.)

A választmány örvendetes tudomásul veszi dr. DARÁNYI IGNÁCZ m. kir. földmívelésügyi miniszter, tiszteleti tagnak válaszát azon üdvözlő levélre, a mit az elnökség földmívelésügyi miniszterré történt kinevezése alkalmából küldött.

Dr. SCHAFARZIK FERENCZ másodelnök, mint a «nyílt pályázat» és «megbízás» ügyében kiküldött bizottság elnöke előterjeszti a bizottság jelentését. A nyílt pályázatra dr. EMSZT KÁLMÁN és ROZLOZSNIK PÁL, a m. kir. Földtani Intézet tagjainak aláírásával egy pályázat érkezett. A pályázók a krassósözöréymegyei harmadkori eruptiós kőzetek mikroszkopos és chemiai megvizsgálására ajánlkoznak. A dolgozat anyagát a m. kir. Földtani Intézet idevágó gyűjteménye szolgáltatná, a mit azonban az ajánlattevők ez év május havában mintegy három heti tanulmányúton még kiegészíteni óhajtanak. A kész munkát 1907 május 1-én nyújtánák be. A nyílt pályázatra rendelkezésre álló 600—800 koronából 600 koronára tartanak igényt.

Ezt az ajánlatot a választmány egyhangulag elfogadta, a mennyiben a vizsgálatuk révén a «banatit» közetcsalád fogalmának végleges tisztázása várható. Felhívja azonban az ajánlattevőket különösen arra is, hogy tanulmányaik során lehetőleg az érc és contact képződményekre is tekintettel legyenek.

A választmány az ajánlattevők kérésére lemond a munka kiadásának jogáról s azt a m. kir. Földtani Intézetre ruházza át, de ez esetben a munka címlapján feltüntetendő, hogy e munka a magyarhoni földtani társulat Szabó-emlékalapítványából segélyezve készült.

A «megbízásra» jelentkezők közül a bizottság tudomása szerint KORMOS TIVADAR és VADÁSZ M. ELEMÉR szép feladatuk kivételére időközben más oldalról részesültek támogatásban s minthogy az ARADI V. ajánlata főleg az eredmények újból való összefoglalását helyezi kilátásba, a választmány a NOSZKY JENŐ és dr. GAÁL ISTVÁN ajánlatát tartja elfogadhatónak. Minthogy a nyílt pályázat a rendelkezésre álló 800 K összeget nem veszi egészen igénybe, a választmány az innen fenmaradó 200 K-t is megbízásra fordítja s tekintve az átkutatandó területek nagyságát NOSZKY JENŐ-nek 250 K-t, dr. GAÁL ISTVÁN-nak 150 K-t utalványoz.

Ezek szerint megbízza a választmány NOSZKY JENŐT a Cserhát és a Nógrád-gömöri bazaltterület, tehát a Zagyva és Ipoly közé eső terület (a Karancs andezit hegységének és a füleki bazaltnak kivételével) geologiai kartirozásával és stratigrafiai-paléntologiai tanulmányozásával s felhívja, hogy különös gondot fordítson az alsó és felső mediterrán emelet fellépésére és egymáshoz való viszonyára.

Dr. GAÁL ISTVÁNT pedig, igen figyelemre méltónak tartva a rákosdi szármáti emeletben talált édesvízi betelepüléseket, megbízza úgy ennek, mint a többi hunyadmegyei szomszédos lelőhelyeknek tanulmányozásával.

Mindkét megbízottat felhívja a választmány, hogy a munkájuk alapját képező törzsgyűjteményt a m. kir. Földtani Intézetben helyezték el s ha a lelőhelyek gazdagsága megengedi, igyekezzenek oly bő anyagot gyűjteni, hogy a másodpéldányokból más hazai tudományos intézeteinknek, első sorban a budapesti tud. egyetem geo-paleont. tanszékének és a m. nemzeti muzeum gyűjteményeinek is juttassanak.